

STOPA

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRA NIČI - Č. 36.

Chcem Věrní Zůstat Také Dál

CALIF IX 1973

Tábor 3.00. u Brno
u Hradce Králové 1928.
Pohled ze Severky

Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shidway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

55 let od 28. října 1918.

Viktor Dyk : 28.X.1918.

Leč všichni vy, jimž srdce náhle ztuhla,
jež opíjí dne oslava,
poslyšte výkřik z básníkovy hrdla :
"Boj teprve nám nastává."

Po 55 letech znova slyším ta proročká slova, která jsme tehdy v r 1918 nechtěli slyšet. Byl konec války - byl mír, byl konec Rakouska - bylo Československo, byl konec poroby - byli jsme svobodní.

V r 1918 jsme vyhráli válku i mír; v r 1938 jsme zabránili válce na jeden rok a prohráli jsme svobodu; v r 1945 jsme vyhráli válku a v r 1948 jsme prohráli zase svobodu. V r 1968 jsme doufali v lepší budoucnost a prohráli jsme zase. 1918 - 1938 - 1948 - 1968 --- 1978?

Vždycky jsme však něco získali. Máme dosud svůj svobodný stát a celý svět zná jméno Československa. Máme svůj jazyk: můj, pražáčeček ještě probouzel a který hájil ještě můj otec a já. Můj dědeček byl členem Vídeňského parlamentu za českou stranu, dnes máme svůj parlament. Když jsem já chodil do školy němčina byla ještě prvním jazykem státu, dnes je to cizí jazyk, jako každý jiný. Naše generace ještě zápolila s Němci, dnes Němci u nás vůbec nejsou.

To všechno stálo mnoho utrpení, ponížení a krve. Je jistě dnes na místě vzpomenout alespoň těch tří mužů Osmadvacátého Října o nichž se dnes doma ani nesmí psát a mluvit.

Byl to Tomáš G. Masaryk, původem z jižní Moravy, professor pražské university a poslanec který znal Anglii a měl řadu přátel mezi významnými Angličany stejně jako znal Tolstého a ruské demokraty. Od osmdesátých let se snažil vychovat z našich lidí politicky uvědomělé a pokrokové občany a za války v r 1915 odešel do Anglie na Oxfordskou universitu a později do Ameriky, aby přesvědčoval svět o našem právu na samostatný stát a o tom, že jsme schopni si ho udržet.

Jeho věrným spolupracovníkem byl Dr. Eduard Beneš, původem z Čech, professor na obchodní akademii v Praze, který jako Masarykův sekretář vedl agendu našeho odboje v Paříži.

Zatím co Masaryk měl přístup do politických kruhů a známé mezi professory a sociology, třetí muž Osmadvacátého Října, Slovák Rostislav Štefánik, slovenský hvězdár a vědec měl přátele ve vědeckých kruzích ve francouzské a italské vyšší třídě společenské a hlavně mezi vojáky.

Nebylo to snadné přesvědčovat svět o tom, že Habsburská monarchie, která přežila šest století a bývala jednou z nejmočnějších zemí na světě, stratila svůj historický význam a je neschopná udržet pohromadě rozličné národy které ovládá. Tím těžší bylo ukázat, že naše země mohou vytvořit trvalý politický celek hospodářsky soběstačný a kulturně života schopný.

Silným argumentem byly ovšem naše legie v Rusku, Francii a Itálii, jejichž legionáři se ukázali být vojáky s pevnou kázní, nadšením a smyslem pro povinnost v době kdy ostatní armády ochabovaly.

A tak se Masaryk vsadí 21. prosince 1918 jako náš první President Osvooboditel, krátce po něm Beneš jako zahraniční ministr po mnoho let a později druhý president naší vlasti. Štefánik se nedožil. Vracel se do osvobozené vlasti letadlem, jako náš první ministr obrany, ale zřítíl se nad Slovenským územím. Je pochován na Bradle blízko svého rodiště a národ nikdy na něho nezapomene.

Byly tisíce jiných kteří přispěli, každý jak mohl, prací, bojem krví a mnoho z nich svými životy. Budme jim vděční.

P Ě T L E T R U S K Ě O K U P A C E .

V r. 1968, za Pražského jara vyrostl u nás opět skauting. Vedení se ujali staří pracovníci ještě z let dvacátých /praskauti/ a mladší z let po roce 1945 a řada jiných se připojila k práci. Pionýrská organizace, která od roku 1960 zkomírala na nedostatek programu, dobrých metod a cvičených vedoucích téměř zahynula. Za čtvrt roku / od března do leta / vyrostly oddíly po celé republice a bylo více skautských táborů, nežli kterýkoliv rok měli Pionýři.

Bylo tu nadšení, vzájemná důvěra a pevná víra v budoucnost.

Srpnová okupace zničila tuto důvěru a za dva roky se mládež opět musila organizovat jako Pionýři. Stará ospalost, nedostatek programu a vycvičených vedoucích, povinné členství a Švejkovina se vrátila.

Po pěti letech jsme tam, kde jsme byli v r 1966. A přece jsme dál. Ty tisíce hochů a děvčat poznali pravý skauting, vychovali se noví vedoucí a napsala a vydala celá řada příruček. A jakmile přijde příští příležitost k obnovení skautingu budou noví praskauti, kteří se chopí práce.

Světové veřejné mínění rychle zapomálo na Pražské Jaro a doma se lidé zase přizpůsobili a Švejkují. Zůstalo však to, co vyrostlo za Pražského Jara. Ruská okupace potlačila svobodný vývoj našich národů, ale r 1968 ukázal jasně, že mládež se koupit nedá.

Z E S K A U T S K Ě H O S V Ě T A

World Scouting, časopis vydávaný skautským ústředím v Ženevě píše:

Resvíjí se skautská spolupráce na vybudování nových států, hlavně v Africe. Jednak starší mládež 16-20 ale i mladší se účastní pro vesnice a osady, jako je oprava cest, pramenů, zlepšení zásobování pitnou vodou stavby hřišť, zlepšení hygieny a pod. Všechnu tuto práci konají skauři dobrovolně jako splnění svého slibu, konají denně dobrý skutek.

O disciplíně píše Gerard A. Speedy ředitel oddělení pro program Amerických Skautů. Vysvětluje pojem kázně, která nemá být slopá, ale cílevědomá a vůdce má vyžadovat přesné plnění ukolů. Doba výcviku od 6 - 16 let začíná dobou, kdy dítě je úplně závislé na rodičích a na vychovatelích, protože nemá dosti zkušenosti a schopnosti se samostatně rozhodovat. Tam je třeba pevné kázně, aby se dítě zvyklo pořádku, aby se naučilo pevným zásadám mravním a získalo dobré zvyky. S věkem získává více zkušenosti a nabývá schopnost lépe se ovládat a samostatně se rozhodovat. Rodiče a vychovatelé mají proto postupně uvolňovat kázeň, ale jen tak, aby děvče či chlapec nesl sám odpovědnost za svá rozhodnutí. Speedy odsuzuje nedůslednost a hledání výmluv a výjimek ve výcviku. Mládež očekává od vychovatelů, že jednají vždycky stejně a vědí, kam směřují. Pak se mládež snadně podřizuje. To nazývá dobrovolnou kázní. Nedůslednost vede k pocitu nejistoty a nevychová rozhodnost.

SKAUTI MLADROU. Podle světových statistik přibývá na světě vládat, ale ubývá skautů a staří skauti a roveři vymírají. Půjde-li to tak dál, bude v r 2000 74% vládat, 14% skautů a 12% vedoucích a činovníků.

Spoločné skautské oddiele??

My, ktorí sme boli vedúcimi skaut.odd.za prvej, alebo druhej republiky, vieme najlepšie, aké bolo oficiálne stanovisko skaut.ústredia k spoločným miešaným skaut.odd.U nas to bolo "tabu".Ale tiež vieme, že naši skauti si vždycky našli nejakú zámienku, aby išli "prepadnúť" dievčenský skaut.tábor, ktorý bol obyčajne 1-2 km od skaut.tábora, aby sa nechali "zajať" a prípadne byť pozvaný na obed alebo večeru.

V našom časopise STOPA v článkoch o činnosti skaut.odd. a Explorerov, sa objavujú mená ako: Věra, Jana, Monika, Pavla, atd. teda mená dievčat, účastníkov skaut.výletov a táborov. Zatiaľ čo skauti a skautky robia spoločné výlety a tábory z nutnosti a "na čierno", Exploreri (skauti starší 15 rokov) majú spoločné výlety so staršími dievčatmi legálne, so súhlasom amerického skaut.ústredia.

Americké skaut.ústredie je názoru, že je lepšie mať spoločné odd. pod dozorom a usmernovať ich aktivitu a tým udržať v nich zaujem o skauting, ako takéto miešane skaut.odd.nepovolit' a byť svedkom toho, že skauti-exploréri strácajú zaujem o skauting.

No i napriek tomu, že takéto skaut.odd.existujú, musia byť dodržiavané určité pravidlá. Niektoré pravidlá sú tieto:

1. Súhlas rodičov chlapca i dievčata.
2. Na každých desať členov odd. musí byť jeden manželský pár ako dozor pri všetkých výletoch alebo táborov.
3. Skautský program musí byť upravený tak, aby bol prijateľný pre skautky i skautov.
4. Ubytovanie musí byť oddelene.
5. Výlety cez noc sú povolené len vtedy, keď podmienky uvedené v bode 1 a 2 a 4 su splnené.

Neviem ako Vy sa dívate na tieto podmienky alebo na celú otázku spoločných odd. a spoločnej činnosti. Já mám syna, ktorému je 15 rokov, je členom morských skautov-explorerov a jeho odd. je velice činný v ko-edukačnom programe. Pravidelne 2x do mesiaca idú na more cez noc.

Verte mi, že spím spokojnejšie, keď viem, že na výlete cez noc, vyššie uvedené podmienky musia byť a sú dodržiavané a keď ostatné podniky spolu s dievčatmi su pod dozorom.

Myslím, že by bolo dobré, keby niektorý z Vás, ste napísali článok na toto téma a možná, že by sme mohli spoločne pripravovať určité podmienky pre riešenie tohto problému u nás doma, ak sa kedy vrátíme. Budú to problémy aktuálne, lebo chlapci na celom svete, majú tie samé problémy dorastajúcej mládeže. Neverte, že u nás doma to bude iné.

-Fakir-

S T O P A S T O P Y D O M A .

=====

Po chodníčku přátelství a odvahy se dostala domů do vlasti STOPA. Způsobila velkou radost a stejně radostné překvapení.

Původem k těmto dopisům nebylo nic většího než znovu potvrzený fakt, že i skauti v zahraničí pracují, jsou schopní vytvořit silná duševní pouta, formulovat své myšlenky a cíle; zůstat i s námi doma, věrni také dál.

Podmínky k výchovné skautské práci jsou, pravda, v každém případě rozdílné.

Zatímco ve vlasti je naše hnutí již po třetí rozpuštěno, (tentokrát je to šalamounsky nazváno "integrací") a skautské oddíly jsou nuceny pracovat nikoliv bez značného rizika, Vaši práci možná komplikují jiné problémy.

Ale bez potíží se nenarodí nic. Po dvacet let, od roku 1948 - do osudného roku 1968 se v mládeži doma udržovala touha po skautingu a z ní vyplívající touha po svobodě.

Stejně jako Vy jste u svých ohňů, někde na březích jezer vyprávěli svým chlapcům o vzdálené vlasti, vzpomínali jsme my doma na Vás. Toužili jsme po tom stisknout Vám ruku, usednout ke společnému ohni zapálenému v místech kde se ještě dnes táhne hraniční barikáda neshodnosti a zla.

Věříme, že československé jaro roku 1968 vyvolalo i u Vás stejnou radost a naději. Ale probouzející se svoboda zemřela pod pásy tanků. Nezemřela však naděje. Pro skauti doma je toto období přípravou na zkoušku v níž chtějí obstát. Věříme, že první otázka na kterou budeme muset odpovědět bude znít: Co přinášíte pro příští dny, jsou Vaši chlapci schopní za minutu porazit strom a nebo především lidé odhodlaní zařadit se do proudu dobrých z celého světa.

Totéž očekáváme bratři od Vás. Potom se někde uprostřed cesty určitě musíme sejít a nikdo nám nezabrání vytvořit jeden proud.

Předpokladem k uspišení tohoto stavu je trvalá výchovná práce, vycházející z hluboké touhy po rozumném stavu věci.

Společně s Vaším bratrem Fakírem soudíme, že právě tato práce a ne žádné rozdělování funkcí může naše snahy posunout vpřed

-6- Junáctví a příroda.

K trvale a neproměnné podstatě Junáctví patří příroda, totiž znalost způsobu pobytu v přírodě, znalost přírody a života v přírodě, poznání zákonitostí dějů v přírodě, především pak úprimný vztah a opravdová synovská láska, citové sblížení s versmírným světem skal i řek, lesů, i svahů vysokých hor, pokorné chlapectví za svěžích rán i mužná síla i odvaha za cervencových polední v plném slunci života.

V Americe, myšlenka organizované rekreace se stala novým a zvláštním typem snobství, chataření a autocamping zruďnou snanou izolovat se od lidí, zapadnout na zdupaných březích rybníků do rámsu z tranzistorů a s hromadami konzerv a ležet a jíst, ležet a jíst. Tato spoutanost moderního života s představou pestrobarevných stanů se rušivě vtírají do očí skautů.

Staré Junáky čekají roky trpělivé výchovy mládeže, vytvářet Junácký způsob života v přírodě, skutečného prostředí pro výchovu pevných charakterů, lidí čestných, mravně silných, zdatných zástanců poznání pravd.

Jedna složka vztahů Junáka k přírodě zůstává nezměnná: Pozorování přírody, trpělivé a soustavné, přemýšlivé, stopování v terénu, znalost života divoké zvěře v jejím životním prostředí.

Druhá velká složka podstaty Junáctví je účinná pomoc a spolupráce v oboru ochrany přírody. Příroda je pro junáctví originálním prostředkem, činnost se doplní moderními technickými prostředky optickými, materialovými (fotografické aparaty) atd. Toto vše, i kreslení v přírodě, hledání krásy v panorámatech otevřených krajín, radost z vůní rán a naslouchání zpěvu ptáků a ševlení listů v podzimním větru, dostane se do nitra Junáka jinými cestami, než jak je uci ve škole.

Sžívání s přírodou bude vyžadovat uvědomělé odříkání a oprostování se od otřepaných písniček z televize, prostý skromný způsob života po dobu junáckého tábora, kdy nejkrásnější hudbou je, jak hučí jez....

Také to bude úkolem vůdců oddílů a vůdců junáckých táborů, vést Junáky, aby byli schopni nevtíravě a hluboce roznitit a posilovat u v ě d o m ě l o u lásku k naší ubohé zemi.

vs.

Vlčata z Benesova zas tabori u reky

Zelivky.

Bylo to dávno, tak dávno, ... az se jednou vratim, da-li Buh, do zeme zrozeni, pak se pustim tou pesinou mezi obilim, kterou vidim kazdy vecer, kdyz shasnu svetlo za hlavou. Je klikata, vyslapana a upleskana bosyma nohama deti. Kvetou pri ni rozlozite sipky, ktere tam byly od dob meho detstvi. A pod nimi jsou hnidza pokojnych bzucicich cmelaku a vsude kolem ticho. Bozi slunko vsechnu tu krasu zaliva svetlem i teplem, klasy tam zraji, schnou a praskaji v nepravidelynych prestavkach. Mali, cerni mravenci ji krizuji, mou pesinku, v nepretrzitem a jen jim srozumitelnem spechu a vedi, ze na ne nikdo neslapne. Ve ztichle vesnici pod lesem budou zvonit nedelni poledne, vyplasi hejno holubu a donuti je krouzit v houpavych kruzich nad strechami.

A az ji celou projdu ke konci poli, uvidim zase znamou lucinu na svahu. V casnem jaru tam sviti pampelisky sytou, jasavou zluti, jakoby se v jejich hlavickach, tak bochnickovite bohatych, samo slunicko odrazilo. Prede znemi tam kvete vsechno lucni kviti a syti vzduch lahodnou medovou vuni. Pod lucinou tece potok, Zelivka. Polni pesina se krouti i touhle lucinou a pospicha k potoku. Pesina pokracuje i na druhe strane pres potok a mimo bazantnici a skryva se v hustem, smrkoven mlazi. Nad udolim reky je les. Vzpominam na ty lesni tisiny tam daleko doma. Clovek jde hodiny zelenym zaserim doubrav a borovi, dycha primo chramovou vuni pryskyrice a neceho, co tam vane s poli a luk, medovou prichut lip, nocnich fial a kohoutku, bodlaku, kopriv a jahod, rozeznava v tom neznamou korenou slozku, vyzarovanou nezjistitelnymi pory rodne zeme. Naslapuji houpavou vrstvu tlicioho jehlici, vnimam duhu parev hradby borovic od temne bronzni stinu do cervene medi plneho ozareni. Koupa se ve vysokem slunci pruseku a pasek, ocima hladi metlovity vlcinec s jeho beli, smolkovou modri i ruzove fialovymi, drobnymi motylky jeho kvetu. A v zapeti na to se pohrouzi do temna vysokeho smrci, jimz v dalce pri zemi uz opet prosvitaji takova lahodna, svetlozluta a olivove zelena mista mezi kmeny na pokraji luk. Tam, kde se vezovitými korunami smrku prodralo poledni slunicko, lezi na zemi rozhazeny nespocitatelne, male i velke zlomky zcervenaleho dukatoveho zlata. Vsetecny svetelny paprsek vyhleda v kapradi muchomurku - krasavici mezi koreny borovic a rozsviti na ni celou skalou odstinu rumelky a oranzove a pokropi belostnymi hmotnymi skvrnkami, sestavenymi v soustredene venecky na jejim svezim, vhlkem kloboucku.

Maly mracek jako tecka drobolynek musek kmita vytrvale nahoru a dolu v neslysnem, bezucelnem a neunavnem reji. Samotarsky modry motylek se zachytil kridly dolu na kvitku sive zelene salveje. Ticho tu zvoni tak jemne, az se mi chce verit, ze to v ne zvoni nadychane kvitky zvonecku, prilipnute k obloukovite ohnutemu stonku, na kterem se seradily od nejmensiho do nejvetsiho. V nestejnych prestavkach zapraska na zemi vetvicka, vysusena v zaplave svetla a tepla.

Malou mytinkou, kde voni ostruziny, proteka potucek. Vlastne jen struzka, plna zahybu, s brehy jakoby podkasany, na nich buji utle siti. Kdyz prijdes bliz, vylekana zabka zblunkne z neho do struhy a vyplasi modravou vazku s pruhlednymi kridly. Melka, cira voda klouza po ohlazenych oblazcich a meni jejich povrch stridave na trpytne plosky, ve kterych se shlizi "bez mracku nebes ban".

Budu se tesit nasich lesu, pokud to slunicko dovoli. Takova leta jsme se nevideli. Cvrckove budou k tomu zpivat svou davnou pisen a krepelka se ozve se vzdalenyh poli volanim dnu me mladosti.

A potom se konecne odhodlam k nasemu udoli, k nasemu taboru. Nad udolim se zastavim v houstnoucim seru. Bude mi tezko u srdce. Ta leta odloucení, vzpominek, dohadu, obav i nadeji! Copak se tam asi vsechno sbehlo? Coz, bude-li nase udoli prazdne? Pak bude lip, ze budu klopytat nekam zpet od naseho udoli - lhostejno kam, v uplne, tiche a milosrdne tme, jestlize setkani po letech nebude shledanim. Nevidim taborak,.....nesylsim zpev,..... nevidim Jirku! Jak bude se mnou?

Bedrich,

55 LET SKAUTSKÉ POŠTY

28 října 1918, v den našeho osvobození naši Junáci ukázali, že byli připraveni. Pod vedením svého tehdejšího starosty Röslera-Ořovského, který byl členem Národního Výboru nabídli své služby jako doručovatelé spěšné pošty, zpráv a telegramů Národního Výboru po Praze a okolí. Byli to cyklisté i pěší.

Zvláštní poštovní známky, modrá a červená za 10 a 20 haléřů byly již natištěny před 28. říjnem. Ještě dnes žije celá řada těch tehdy mladých skautů, kteří doručovali telegramy a poštu a známky samy se staly sběratelskou vzácností po celém světě.

I když později v různých státech vydávala pošta známky k různým skautským příležitostem, jako byla jamboree, byly to jen známky se skautským motivem a známky příležitostné, ale pošta byla doručována poštovními úředníky. Jsou jenom dvoje skutečné známky v historii, které se mohou nazývat skautskými, protože je skutečně skauti vydali a byly používány na dopisech, které také skauti sami doručovali. A to byly první v r 1901, které vydal sám Baden Powell při obléhání Mafekingu, kde první skauti sloužili jako cyklisti a doručovatelé. A tehdy vlastně skauti ještě neexistovali. Druhé skautské známky byly v Praze 28. října 1918.

LETNÍ TÁBOR 1973

Československého Skautského Oddílu v Kalifornii se letos konal od 16. do 30. června v překrásném prostředí Mataguay Scout Reservation v San Diego County.

Tábor skvěle vedl a bohatý program připravil zkušený skautský vůdce a vedoucí oddílu bratr L. a tak to byl letos ten nejhezčí a nejúspěšnější tábor co byl v tříleté historii tohoto oddílu uspořádán.

Dohromady právě třicet svetlušek, skautek, vlčat a skautů se učilo každého dne dopoledne skautským disciplinám, jako na př. uzlování, první pomoci, mapování, značkám, rostlinám atp., jakož i češtině a čs. písničkám. Odpoledne vždy byly téměř dvě hodiny koupání v basénu a potom hry při kterých si děvčata a chlapci v praxi procvičovali znalosti nabyté dopolední výukou. Během tábora si též všichni několikrát zaježdili na kanoích a pramicích a též zastříleli z luku.

Jelikož oddíl navázal družbu s odd. amerických skautů tábořících nedaleko, vznikly dva hezké společné večery, kdy čs. i americké písně zněly dlouho do noci a též došlo na čs. lidové tanečky, které si všichni s radostí zatančili.

V neděli za skauty přijel pan farář Popelka a sloužil jim mši svatou v překrásné dřevěné polní kapli nedaleko tábora.

Jednoho večera se všichni, včetně těch nejmladších, vydali na noční túru (celkem 7 mil) vzhůru do hor, ke hrobu bývalého majitele tohoto území a přítele indiánů, kteří podle pověsti střeží nadále jeho klid. Ten odpočívá pod velikým kamenným náhrobkem na vrcholku, překvapivě porostlém bílými květy a odkud je nádherný výhled na celé území i nedaleké jezero. Všichni byli okouzleni překrásným západem slunce doprovázeným rychle se měnícími barvami na obloze, který děvčata a chlapci doprovázeli písní "Západem slunka ...". Zpáteční cesta rychle utekla, všichni statečně pochodovali úplnou temnotou a zpívali z plných plic, určitě též proto aby zahnali strach.

Čas rychle ubíhal, nadešel poslední den a poslední večer, skládaly se skautské sliby, slavnostní a obřadné: naposledy se nesly tmou čs. písničky od dohasínajícího táboráku.

Následujícího rána než přijeli rodiče se všichni řádně vydováděli v lasénu a potom naposledy nastoupili k pozdravu vlajkám: těm nejlepším se dostalo odměn a to už byl definitivní konec letošního tábora, při kterém se mnohé oči zalévaly slzami.

N A Š E S K A U T S K É T Á B O R Y .

V Černém lese v Německu uspořádali Čls. Skauti-Exulanti letos v letě tábory pro mládež.

Prof. Dr. Josef Kratochvíl - J.K. Baby který je známý svou skautskou činností doma a v zahraničí po mnoho let, shromáždil na 140 chlapců a děvčat českosl. uprchlíků z Norska, Švédska, Holandska, Francie, Anglie, Německa a Rakouska a vytvořil pro ně českosloveské skautské prostředí. Ukázalo se opět, že skautská myšlenka a metoda může vytvořit pro mládež, která žije v cizina atmosféru vzdálené vlasti a vzbudit v dětech skautského ducha a vlastenecké nadšení.

Děti skládaly zkoušky z češtiny, našich dějin, vlastivědy a kultury, ale také skautské zkoušky, odbornky a známou zkoušku "o tři orlí pera. Nezapomínalo se ani na náboženskou výchovu a polní mše nedaleko tábora.

Dlouholetá soustavná a neunavná práce Babyho nese opět ovoce.

T á b o r v e S l u n e č n í Z á t o c e .

Skupina 30 skautů a skautek tábořila pod vedením starých našich skautů jako Naftalin, Hakim a Kim na Desert Island, Main, USA. Zase se podařilo vybudovat kousek našeho skautského prostředí a ukázat mládeži, jak skauting vypadá a proč žije.

S k u p i n s A k u t ů která má své ústředí ve Washington D.C. uspořádala letní tábor pro děti. Podrobnější zprávu přineseme příště.

S P J (Spolek Prátel Junáka) usporiada ďalšie priateľské posedenie v reprezentatívnej miestnosti Slitz. Dobrá večera, pivo zdarma, hudba k tancu, sú zárukou úspechu.

Skautská skupina Explorers, má o jedného člena viacej. Vedúci skupiny br. O.F. prihlásil za člena noynarodeného syna. Gratulujeme O. len do toho. Potrebujeme nových členov.

P u ť á k skupiny Explorers (správu prinesieme v budúcom čísle) sa konal od 4-12 Augusta asi 950 Km od Los Angeles-Sequa National Park. Putáku sa zúčastnilo 8 členov a priemerná vzdialenosť denného pochodu bola 15 Km za den. Najvyšší bod výstupu 4000 metrov.

Z i m n ý tábor Exploreroz : prípravy sú už v plnom prúde a tábor bude v Decembri.

Čs. skautská skupina, po úspešnom letnom tábore, pripravila program do konca roku t.j. výlet každý mesiac a samozrejme zimný tábor, ak to bude možné.

O l d skauti za spolupráce s SPJ poriadajú mikulášsku besiedku a pre našich Exploreroz zaistili pozvanie od ameického morského oddielu k výletu na ostrov Catalina.

Finančnú podporu na Stopu: br. E.S. \$ Dol. br. L.R a O.F. 5 Dol. Vďaka.

Budúce číslo Stopy vyjde koncom Decembra, Uzavierka koncom Novembra.